

11. Scherp door de bocht

In de afgelopen week heb ik nagedacht over waarom u eigenlijk Grieks zou moeten leren.

De motivatie, dus.

Eerst bedacht ik om u enkele frappante voorbeelden te geven hoe verkeerd de NBG-bijbel-vertaling soms de Griekse grondtekst weergeeft.

Deze vertaling is niet goed, die passage is fout ...

Maar dan zou de insteek voor de cursus nogal negatief zijn.

Na twee dagen bedacht ik dat dit een te rationele benadering zou zijn.

Toen bedacht ik dat ik u zou willen vertellen hoe blij je van de Griekse grondtekst wordt.

De emotionele benadering, dus.

Mijn vrouw kan u vertellen dat ik opeens mijn studeerkamer uit kan stormen en dan loop te roepen: ‘Het is niet de twééde naamval, maar de dérde ...’

Of dat ik een week lang lyrisch ben over het feit dat er in een gegeven passage in het Grieks ‘en’ staat in plaats van ‘eis’.

Ook over die benadering heb ik twee dagen nagedacht.

En toen kreeg ik een bandje met een toespraak van mijn broeder de Bereeër.

Het ging over Hebreëën 2:16.

In onze NBG-vertaling staat daar: ‘Want over de engelen ontfermt Hij Zich niet, maar Hij ontfermt Zich over het nageslacht van Abraham.’

In de Griekse grondtekst staat er:

“ou gar dēpou aggelōn epilambanetai
alla spermatos abraam epilambanetai”

Concordant (consistent) vertaald staat er:

“Want toch zeker niet het pakt de boodschappers vast,
maar het pakt het zaad van Abraham vast.”

Het onderscheid tussen de NBG-vertaling en een concordante weergave is dus:

‘Hij ontfermt Zich’ – NBG-vertaling

“het pakt vast” – concordante vertaling

‘(zich) ontfermen’ is in het Grieks ‘*eleeō*’.

En niet ‘*epilambanō*’.

‘*epilambanō*’ is ‘vastpakken’.

Dat weten de vertalers van het NBG ook.

Het NBG had minimaal moeten vertalen: ‘Want de engelen *pakt*

Hij niet *vast*, maar Hij *pakt* het nageslacht van Abraham *vast*.’

Maar ja, wat is dan dat ‘vastpakken’?

Dat zien we in het tweede aandachtspunt.

De derde persoon enkelvoud is in het Grieks ‘hij’, ‘zij’, of ‘het’, afhankelijk van de context.

De context is ‘de dood’.

De ‘dood’ wordt gepersonifieerd.

In het Nederlands: ‘het’.

De dood pakt het nageslacht van Abraham vast.

Volstrekt helder ...

Ik hoorde die boodschap op dat bandje en ik dacht: ‘Mooi, heel mooi ...’

Toen ik ging onder de douche.

Daarna ging ik Studio Sport kijken.

En ik dacht, eerlijk gezegd, geen moment meer aan die ‘engelen’.

Over wie God, volgens onze bijbelvertaling, zich niet ontfermt.

Wat is een mens toch hard ...

Wat kan jou het schelen, die engelen.

Zolang God zich maar over óns ontfermt ...

Toch?

Ik stapte onbekommerd in bed.

Midden in de nacht werd ik wakker.

Ik wist dat er iets mis was.

Toen drong het plotseling tot mij door.

Die vertaling van het NBG is niet alleen onjuist, maar ook *godslasterlijk*.

Kijk, die vertaling van het NBG in Hebrreeën 2 spreekt de rest van Gods openbaring tegen.

God ontfermt zich wel degelijk over de ‘engelen’.

In Kolossenzen 1:20 staat dat God het al verzoent.

In het Grieks: “katallaxai ta panta” – “te verzoenen het al(les)”.

Alles wat in de hemelen en op de aarde is.

En ‘alles’ is álles.

Duidelijke zaak ...

Weet u, in mijn Nederlandse bijbelvertaling, de NBG, heb ik 258 bladzijden Nieuwe Testament.

Ik wil een wedje met u maken.

Er staan minstens 258 grote fouten in onze vertaling.

Ik wil nog een wedje met u maken.

Er staan minstens 25 godslasterlijke uitspraken in de NBG.

Niet-christenen hebben nogal wat moeite met veel uitspraken in onze vertaling.

Maar wij?

Wij merken het niet eens meer.

Jaar in jaar uit horen en lezen wij onze bijbelvertaling.

Wij zijn zo gewend aan onze bijbelvertaling dat het ons niet eens meer opvalt dat er vele godslasterlijke uitspraken in staan.

We lezen erover heen.

En we horen het niet meer.

Want wij hebben eelt op onze christelijke ziel.

Wij kijken er niet meer van op als er in onze kerken voorgelezen wordt dat er een ‘eeuwige straf’ is.

Als u daar even over nadenkt, dan begrijpt u hoe het *karakter* van God door die vertaling *onteerd* wordt.

Alsof Hij een psychopaat zou zijn.

‘Eeuwig’ straffen.

En wij maar blij zijn in de hemel, als wij de ten hemel schreiende kreten van de ‘eeuwig gestraften’ horen.

Tjonge, jonge ...

Ik weet nog goed dat God mij in 1974 riep.

En toen durfde ik 2 Tessalonicenzen 1:9 niet te lezen.

Daar staat dat mensen die het evangelie van onze Heer Jezus niet gehoorzamen ‘zullen boeten met een eeuwig verderf’.
Dat vond ik echt moeilijk ...

In het begin hing die tekst als een donkere wolk boven mijn christelijke leven.
Ik dacht er vaak aan.
Het liefst wilde ik die passage overslaan.
Maar zoals het met mensen gaat, het slijt.
Op een gegeven moment verdwijnt het uit je gedachten.
Dan krijg je, met recht, eelt op je ziel.

Nu weet ik, via de Griekse grondtekst, dat het verderf in 2 Tessalonicenzen 1:9 ‘aeonisch’ is.
Nog steeds heel ernstig.
Maar niet hopeloos ...

Als iemand aan mij vraagt: ‘Geloof jij de bijbel van kافت tot kافت?’
Dan zeg ik: ‘Ja, *komma* ...’
Wat is die komma?
Ja, zolang die vertaling *overeenstemt* met de Griekse grondtekst.

Als een broeder, of een zuster, of een voorganger, of een predikant, of een priester, of de paus, of Billy Graham, of een engel uit de hemel, tegen mij zegt: ‘Er staat in de bijbel ...’
Dan zeg ik: ‘Eén moment, alstublieft ...’
En dan ren ik heel hard naar mijn Griekse grondtekst.
En als het er *niet* staat, als mijn bijbelvertaling *niet* overeenstemt met de Griekse grondtekst, dan zeg ik: ‘Ga achter mij, satan, want er staat geschreven ...’

Wat zou dan uw motivatie moeten zijn om Grieks te willen leren?
Zal ik het zeggen?
Omdat je het niet kunt verdragen dat er onwaarheden over God verteld worden.
Het gaat om Zijn eer ...